

גיליון מס' 224

יבִיעֵ אֹמֵר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת קרח

מאמר השבוע
חאת ראב"ה הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

לא יחסר לו כל טוב

יתרון שני - שיש לבוטח בה' על פני האדם המכשר והחזק שבוטח בכחו ובכשרונותיו הוא שהבטחון הופך לצנור של שפע עבורו, ולכן לא יחסר לו דבר.
על הבוטח בכשרונותיו כבר העיד שלמה המלך בחכמתו (קהלת ט' א') "שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ, ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם". פעמים רבות במהלך החיים נפגשנו באנשים מכשירים מאד, אפלו גאוניים, שהסתבכו כלכלית והגיעו עד פת לחם. נתקלנו גם באנשים חזקים מאד שזירוס (שגדלו אלפית המיילימטר) הכניע את גופם החסון. מי לא שמע על פוליטיקאים ממלחים מאד שחכמי תם ומעמדם לא עמדו להם וסלקו מן הזירה בבלשת פנים.
ספרי ההיסטוריה מתארים ארועים ומקרים שבהם צבאות חזקים וגדולים נצחו ע"י צבאות קטנים וחלשים מהם. כך למשל, החשמונאים המעטים והחלשים נצחו את צבא יון האדיר והחמוש בנשק, כלים, סוסים ומיליוני חילים מימנים.
על הבוטח בה' נאמר (תהלים לד, י"א) "כפירים רשו ורעבו ודרשי ה' לא יחסרו כל טוב". כפירים, אלו האריות שעליהם מעיד דוד המלך שחלקם רשו ורעבו, דהינו נשאר ללא מזון אע"פ שהם חזקים מאד. לעממתם קנימים דורשי ה' החלשים, אבל כל העת דורשים הם את בוראם ולא אף אחד זולתו. הם לא יחסרו כל טוב.

זו הבטחה ברורה וחד-משמעית של הבורא יתברך שאם נדרש אותו לא יחסר לנו כל טוב. משום כך הוסיפו רבותינו פסוק זה בסוף ברפת המזון ללמדנו כי הפרנסה מצויה בשפע, אך ורק אם נדרש את ה' באמת ונבטח בו בכל לבנו.

חי ללא דאגות
יתרון שלישי - שיש לבוטח בה' על פני העשיר הבוטח בעשרו, שעליו כבר אמר איוב שהיה עשיר גדול וכיום אחד הפסיד את כל נכסיו (איוב כ"ז, י"ט) "עשיר ישפב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו". המפרשים מסבירים: עשיר יכול ללכת לישון בלילה בשברשותו ממון רב, ובבקר כשפוקח את עיניו הוא מגלה שנותר חסר כל. יותר מזה, מי הבטיח לעשיר שבאמת יוכל ליהנות מעשרו הגדול? וכי הוא יודע אם יחיה מחר? מרבית ימי חייו מלאים פחדים שפא מישוה ינסה לגנב את ממונו, ואולי הבורסה תתרוסק?
ספר לי יהודי נכבד תושב ארה"ב שהיה ברשותו ממון בסך 45 מיליון דולר. ביום בהיר אחד בשנת 2000 למנינם, בעת שפל מניותיו בבורסה בניו יורק, נפלה הבורסה, ומניותיו קרסו עד לשני של כמה אלפי דולרים בודדים. רח"ל.
ואף אם ישאר הממון ברשותו, חושש העשיר שאולי לא יהיה די פריא ליהנות ממנו. יתר על כן, מי קבע שיהיה מחר? אם יום מותו הוא מחר, תלך אשתו ותתחתן עם איש אחר והוא יהנה מרכושו הרב, ועליו נאמר "ועזבו לאחרים חילם".
לעמדת הבוטח בה' יודע שפרנסתו תלויה רק בבורא יתברך, כמו שנאמר בתהלים "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון". לכן הוא אינו דואג כלל כי כבר הבטח לו ש"הבוטח בה' חסד יסובבנו".
נו, כמה היינו משלמים כדי לחיות ללא דאגות? בטחון בה', זה התשלום.
מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

ענפים
נותן לך מענה!

מוסד לוחותן ואיכים הכוונת
יש לכם שאלה הלכתית ויין לכם את מי לשאול?
מחפשים שידור?
צריכים הכוונה בנושא שלום בית?

ארון ענפים
בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
יעזרו לכם למצוא את התשובה
ע"י מוסחים ורובנים.

צרו קשר:
03-8000-770

- לעילוי נשמת נועם אלימלך בן אילנית
- לרפואת נתן יעקב בן ליה
- לעילוי נשמת גאולה בת לטיפה
- להצלחת רחמים בן דליה

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ח' א	ח' ב	ח' ג
כניסה:	19:30	19:34	19:33
יציאה:	20:21	20:25	20:24
דינה:	21:17	21:21	21:20

בירושלים: לנהגים 40 דקות 19:13

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

שאלות ותשובות
חכם חנוני הרב יואל כהן שליט"א

קבלת ברכה מחכם הפוסק הלכות

נכון לקבל ברכה מתלמיד חכם הפוסק הלכות. וזה לשון מרן אאמו"ר זיע"א במכתב מיום ערב ראש חודש ניסן תשל"ט: לכבוד ידידנו וכו' הרה"ג, מה ששאלני כבוד תורתו שליט"א לגבי ברכת חכם, הנני להשיב, כבר כתב מוהר"ן מברסלב בספרו לקוטי מוהר"ן תנינא (תורה מא), שיש לפנות לתלמיד חכם פוסק הלכות, שמחמת שנתקבל לפוסק הלכות בדיני איסור והיתר וכיוצא, והאנשים מקבלין דעתו, כמו כן כשפוסק באיזה ענין אחר מקבלין דעתו בשמים ונעשה מופת על ידו. ע"ש. וידידי הגאון רבי אליעזר שלמה שיק (שליט"א), הראני שמוהר"ן מברסלב הניף ידו שנית בענין לימוד הפוסקים, שמי שלא עליו חשוך בנינים נושע בכוחו וזכותו.

וזה לשונו בספר המדות ערך פוסק (ח"ב סי' א), שע"י לימוד הפוסקים עד שידע להורות הוראות ע"י זה גורם פקידה לכמה עקרונות. ע"כ. ומוכח מכל הנ"ל כוחו ומעלתו של תלמיד חכם פוסק הלכות, אשר לימודו לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, שע"י כך כוחו גדול בשמים.

נ.ב. יישר כח לכת"ר שליט"א שהואיל לשלוח לי בזמנו במתנה את הספר לקוטי מוהר"ן. ותשובות חן לו. בכבוד רב, עובדיה יוסף. (ילקוט יוסף ספירת העומר – שבועות עמ' תקמט)

מעלה מעלה, ראשית עליו להיות 'זריז' זורזות זו מביאה אותו לידי נקיות שהכוונה נקי מכל חטא, אך אם הוא מתעצל, עצלות זו מביאה אותו לידי חטא. אך מכיון שלזריזות יש צד שלילי והיא הפזיזות זוהי הסיבה שציוה שמואל הנביא את שאול המלך בדבר ה' להיות מתון בזריזותו ולא לצאת למלחמה עד אשר יגיע, וזאת על מנת לאזן את הזריזות שלא תגיע לידי פזיזות.

מעלת דוד המלך

עוד מבאר האריז"ל (שער הגלגולים הקדמה כז) שדוד המלך היה שונה בתכלית משאול המלך, בעוד שאשול המלך שורש נשמתו הגיע ממקום רוחני גבוה הנקי מכל חטא ועון, הרי שדוד המלך הגיע ממקום נמוך ביותר 'מקליפת מואב' משום כך הדרישה משאול המלך היתה יותר גבוהה מהדרישה שנדרש דוד המלך שעשה דרך ארוכה על מנת לצאת מכוחות הטומאה.

לאור זאת כאשר מלך דוד המלך עדין לא התבררה מהי מידת זריזותו ועד כמה עבד על מידותיו על מנת לתקנם, ולכן לא נבחן במלחמתו הראשונה. אך לאחר המלחמה הראשונה כשראה הקב"ה שדוד המלך זריז במידותיו ניסה אותו במלחמתו השנייה לבחון האם ידע לשלוט בזריזותו רק על פי ציווי ה' או שיפעל בפזיזות שכביכול נובעת מחמת הזריזות. ודוד המלך אכן עמד בנסיון הקשה ושלט בכח זריזותו.

מסיים ה'זרע שמשון: כאשר אדם הרוצה לזכות לסייעתא דשמיא ראשית עליו לקיים מצוות בזריזות ושמחה. ואז מסייעים אותו מן השמים לסיים את מלאכתו אף אם נראה לפעמים שהדבר חסר סיכוי וכל זאת משום זריזותו. **בברכת שבת שלום אליהו עמר**

שאלה: כבוד הרב אני עוסק לפרנסתי כזמר אירועים, ולצערי אבא שלי נפטר בפתאומיות, האם מותר לי להמשיך לשמוח ביהודים באירועים בתוך שנת האבל?

תשובה: בספר חזון עובדיה 'אבילות' (ח"ב עמוד שמט) כתב, שמי שמתפרנס מנגינה מותר לו להמשיך לנגן גם בימי האבל שלו ואפילו בתוך ימי השלושים, והוא הדין לזמר ששר שיהיה מותר לו לאחר השבעה להמשיך ולשיר כיון שזה צורך פרנסתו.

שאלה: האם מותר לתלות "פיטום הקטורת" (שכתוב על קלף) במקום שעוברות נשים לא צנועות?

תשובה: אם תולים את "פיטום הקטורת" על הקיר והוא גבוה יותר משמונים ס"מ מהקרקע, מותר לתלותו ואפילו שעוברות שם נשים בחוסר צניעות, ומפני שנחשב שהפיטום הקטורת נמצא במקום מפני עצמו. וכן כתב בשו"ת יביע אומר (ח"ג יור"ד סימן טז) לגבי מזוזה שתלויה למעלה מעשרה טפחים, שמותר לתלותה שם אפילו שהיא גלויה ומתלבשים לידה, מכל מקום כיון שהיא רשות בפני עצמה הרי שזה מותר, וכן פסק הרה"ג דוד יוסף שליט"א בספר הלכה ברורה (ח"ג עמוד רפא).

שאלה: מה המקור לגידול הפאות מאחורי האוזניים או לפניהם? ומה דעת מו"ר בעניין?

תשובה: בתורה כתוב "לא תקיפו פאת ראשכם", ומכאן למדו חז"ל על האיסור לגלח את פאות הראש, והיינו שצריך להשאיר שערות בפאות הראש. ואומנם יש מהדרים ומשאירים את שערות הפאות שייגדלו, ויש מניחים אותם מאחורי האוזן, ובאמת שגדולי הספרדים לא נהגו להשאיר שערות ארוכות בפאת הראש. ומכל מקום מי שמתחזק על ידי זה שמשאיר את שערות הפאות לגדול ולצמח, שישא ברכה מאת השם.

שאלה: כל צהריים כשאני מגיע לביתי, אמא שלי הצדקת מגישה לי ארוחת צהריים, ואני מברך לדוגמא על העוף שהכל, ובסוף הסעודה או באמצע אני רוצה לשתות מים. האם צריך לברך גם על המים שהכל למרות שלא כיוונתי?

תשובה: אדם שברך שהכל על העוף ולאחר מכן רוצה לשתות מים או שתיה מתוקה, לא יברך על המים משני טעמים: א. כיון שהעוף בדרך כלל גורם לצמא והרי הוא שותה את המים בגלל העוף, והמים נחשבים כטפלים. ב. בשו"ע (סימן רו) פסק מרן שאם בירך ברכה על פרי והביאו לפניו פרי אחר שברכתו דומה, לא יברך מפני שמסתמא דעתו להיגרר מאכילה לאכילה, והוא הדין בנידון שלך.

זריזות ובלוימה

כעין זה נתנסה דוד המלך, במלחמה השנייה קיבל דוד המלך ציווי מבורא עולם לא לתקוף את הפלשתים עד שישמע קול כעין משק כנפים בראשי האילנות, חז"ל מגלים לנו שהיו אלו קולות של מלאכי השרת שבאו לסייע לדוד המלך במלחמתו, ומיד לאחר שמיעת הקול בראשי האילנות על דוד המלך לקום ממקומו ולתקוף את הפלשתים בזריזות. גם כאן שואל ה'זרע שמשון מדוע הציווי להמתין בסבלנות לא הגיע כבר במלחמתו הראשונה של דוד המלך מול הפלשתים כשם שהיה אצל שאול, ומדוע ניתן לדוד המלך ציווי כפול, ראשית עליו להימנע מלהילחם ושנית עליו לתקוף בזריזות לאחר שישמע את הקול בראשי האילנות, זריזות ובלוימה, מה הרעיון שמסתתר מאחורי ציווי זה?

מעלת שאול המלך

על מנת ליישב שאלה זו מביא ה'זרע שמשון את דברי הגמרא (יומא כב ע"ב) המתארת את מעלתו של שאול המלך שלא היה בו שום חטא כמו תינוק בן שנה שלא טעם טעם חטא מימיו, וביאר האריז"ל (שער הגלגולים הקדמה כז) את עומק דברי הגמרא כשהכוונה 'שלא טעם טעם חטא מימיו' כלומר שלא נפגמה נשמתו של שאול המלך בחטא אדם הראשון.

על מנת להשיג מדרגה רוחנית כה נעלה כתינוק ללא חטא, יש צורך לעמול על מידת הזריזות כדברי רבי פנחס בן יאיר שביאר (סוטה פ"ט משנה טו) את הדרך בה יכול האדם להתעלות

מעבר לסגולה
חכם חנוני הרב עובדיה יוסף שליט"א

הזריזות המושלמת שאל המלך

בפרשה מצוה משה רבינו על אהרן הכהן לעצור את המגפה על ידי הקטרת הקטורת פעולה זו היתה צריכה להתבצע בזריזות, הטעם לכך הזריזות במעשים מגלה על הרצון והחשק. אהרן בזריזותו גילה שאין בליבו טרוניה על עם ישראל שדיברו בו סרה. לאור זאת מבאר ה'זרע שמשון שתי סוגיות תמוהות המופיעות בנביא. האחת עוסקת בשאל המלך והשנייה בדוד המלך.

הנביא מתאר נסיון באמונה קשה מאוד שהתנסה בו שאול המלך מיד עם היבחרו למלך על ישראל, באותה התקופה יצא שאול להלחם בפלשתים אך שמואל הנביא ציווהו לא להתחיל במלחמה עד לבואו בעוד שבעה ימים, ביום השביעי כשבושש שמואל להגיע, פעל שאול על דעת עצמו ובזריזות הקריב קרבן והתפלל לה' שיורהו את הדרך הנכונה להלחם, אז הגיע שמואל הנביא כשבפיו בשורה קשה מאת ה', מכיון ששאול פעל על דעת עצמו איבד את המלוכה. (שמואל א, יג יא-יד).

שואל ה'זרע שמשון הרי הזריזות היא תכונה דומיננטית של המלך, אם כן מדוע נתבקש שאול לבלום את כח זריזותו?

שימו לב - כל הקודם זוכה
הגיעה כמות מוגבלת של הספר 'מעבר לסגולה' ניתן לפנות להידברות
073-222-1250
להצטרפות לקבוצת ה'זרע שמשון' -
שלחו הודעה כתובה בלבד -
055-67-25-138

סכנת המחלוקת.

"וּפְרוּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ זֶר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַע אֶהְיֶה לְהוֹאֵל הַקְּטֹרֶת לִפְנֵי ה' וְלֹא יִהְיֶה קְלָרָה וְקַעֲדָתוֹ פֶּאֶשֶׁר דָּפַר ה' בְּיַד מֹשֶׁה לֵּוִי" (פרק יז פסוק ה')

פסוק זה מלמדנו עד כמה חמורה היא המחלוקת והמריבה, וכתב הח"ח בתחילת ספרו (לאו יב) על המדבר לשה"ר מתוך מחלוקת: וְאִם הוּא מִחֻזֵּק בְּמַחְלֶקֶת (יב) עַל יְדֵי סְפוּרוֹ עוֹבֵר עוֹד עַל לֹאוֹ (במדבר י"ז ה') ד"ל לא יִהְיֶה קְרָח וְקַעֲדָתוֹ שֶׁהוּא אֲזָהָרָה, שְׁלֹא לְהַחֲזִיק בְּמַחְלֶקֶת פְּדָאִיתָא סְטַנְדָּרִין (דף ק"י) (ועי' מה שכתב שם בבאר מים חיים בשם כמה פוסקים שמנו איסור זה כאחד מהלאוים שאסורים מהתורה כפשוטו. וע"ע בעין יצחק ח"ב מהדורא תשס"ט עמ' שסא ובמהדורא תשע"ד עמ' שסג).

ובמשנה במס' אבות אומר התנא:

"כָּל מַחְלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם, סוּפָה לְהִתְקַנֵּם, וְשִׂאֵינָה לְשֵׁם שְׁמַיִם, אֵין סוּפָה לְהִתְקַנֵּם. אֵיזוֹ הִיא מַחְלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם, זֹ מַחְלֶקֶת הַלֵּל וְשִׂמְאֵי, וְשִׂאֵינָה לְשֵׁם שְׁמַיִם, זֹ מַחְלֶקֶת קֶרַח וְכָל עֲדָתוֹ" (פרקי אבות פ"ה, יז).

בְּסֵפֶר "מֵאוֹר וְשִׁמְשׁ" (פְּרָשַׁת קֶרַח) הַקְּשָׁה, מִדּוּעַ לֹא אָמְרָה הַמְּשֻׁנָּה "מַחְלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם זֹ מַחְלֶקֶת בֵּית שְׂמַאֵי וּבֵית הַלֵּל", לְמַה נִּקְטָה דְּנֹקָא אֵת "שְׂמַאֵי וְהַלֵּל"?

אֵלָּא, שְׂמַאֵי וְהַלֵּל חֲלָקוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׁכַן זֶה אָמַר 'הַלֵּכָה כֶּךָ הִיא', וְזֶה אָמַר 'לֹא כֶּךָ, אֵלָּא כֶּךָ הִיא הַהֲלָכָה', וְלֹא הִיָּתָה פּוֹנְתָם לְשׁוּם פְּנִיָּה בְּעוֹלָם כֶּלֶל אֵלָּא רַק לְשֵׁם שְׁמַיִם. לֹא כֵּן תַּלְמִידֵיהֶם, דְּהֵינּוּ בֵּית שְׂמַאֵי וּבֵית הַלֵּל, לְמַרְבָּה הַמַּחְלֶקֶת הָיָה נִמְצָאִים בְּיַנְיָהֶם כְּמָה וְכְמָה תַּלְמִידִים שֶׁפּוֹנְתָם הִיָּתָה לְאִיזָה פְּנִיָּה, שְׁזָה אָמַר "הֲרַבִּי שְׁלֵי גְדוֹל בְּיוֹתֵר וְאִישׁ אֶלְקִים הוּא", וְזֶה אָמַר "הֲרַבִּי שְׁלֵי גְדוֹל בְּיוֹתֵר", וְהִיָּתָה הַמַּחְלֶקֶת מְעַרְבֵת בְּגִאוֹת וּגְדוּלוֹת וּבְפְנִיּוֹת אַחֲרוֹת, וְלָכֵן לֹא נִקְרָאת מַחְלֶקֶת מְעַרְבֵת בְּגִאוֹת וּגְדוּלוֹת וּמְסַפְרִים שֶׁלִּפְנֵי כְּמֵאֲתִים שְׁנָה, הִיָּתָה מַחְלֶקֶת דּוֹמָה בֵּין רַבִּי יְהוֹנָתָן אֵיבִיבִישׁוּן, וּבֵין רַבִּי יַעֲקֹב עֲמַדִּין [הַעֲבָ"ז], רַבִּי יְהוֹנָתָן הִיָּה נוֹתֵן קַמִּיעִים לְחוֹלִים וְלְזִקְנִים שֶׁהָיוּ בָּאִים אֵל בֵּיתוֹ, וְאֵלוֹ רַבִּי יַעֲקֹב עֲמַדִּין הִתְנַגֵּד לְכַךְ נִחְרָצוֹת, וְסָבַר שֶׁיֵּשׁ בְּזָה מִשׁוּם עֲבוּדָה זָרָה...

עַד מֵהֲרָה הַחֲלוּ לְהִגִּים בְּקִדְרָה גַם תַּלְמִידֵיהֶם שֶׁל שְׁנֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהִשְׁתַּמְּךְ שׁוּ בְּרִכְלֹת וְלָשׁוֹן הַרְעָה, וְהִבְעִירוּ אֵת הַמְּדוּרָה, לְאַחַר שְׁנֵים שֶׁהִלְכוּ אוֹתָם שְׁנֵי גְדוּלִים לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ טוֹב, בְּאוֹ בְּחֵלוֹם לְאַחַד מְגִדוּלֵי הַדּוֹר וְאָמְרוּ לוֹ: אָנוּ שׁוֹרְקִים אַחַר כְּבוֹד גְּגוֹן עֲדוֹן הַעֲלִיּוֹן, וְנִגְהִיִּים מְזִיו הַשְּׂכִינָה. אֲבָל כָּל הַתַּלְמִידִים שֶׁפָּחְשׁוּ בְּקִדְרָה וְלִיבּוֹ אֵת אִשׁ הַמַּחְלֶקֶת, יִרְדּוּ לְגִיְהוֹנִם לְדוּרֵי דוֹרוֹת!!!

(אבות ישראל לרה"ג ר' אברהם ישראל שליט"א מח"ס ואין למו מכשול)

שועל אוכל זאבים? השתגעת? אולי הוא גם טורף אריות...!? מה קורה לך? אמר לו הזאב: מה אתה מדבר? אני ראיית בעיניים שלי, הוא ליקק עצמות... זה באמת היה נראה לי עצמות של זאב.

אמר לו הקוף: משוגענר! אלו היו עצמות של חתולה... אני מוכן לרכב על הגב שלך, לקחת אותך ולהראות לך.

הזאב והקוף רצים לכיוון השועל, והשועל מבין שכנראה הבלוף שלו התגלה... הקופיקו גילה לזאב הכל. מה עשה? איך שהם מגיעים אליו, הוא פונה לקוף ואומר לו: קופיקו, קופיקו, אמרת לי שאני מאוד רעב, הרי ביקשתי ממך שתביא לי מהר את הזאב... למה לקח לך שעתיים?!

כל אחד מבין שותף 3 שניות לא נשאר זכר מהקופיקו... השועל והזאב רבים. קופיקו, מי ביקש ממך להתערב?! "חכמת נשים בנתה ביתה", זו אשתו של און בן פלת. היא מייעצת לו: משה וקרר רבים, מה זה קשור אליך?

כמה זה נוגע אלינו. יש מריבה בין שכנים, בין בני משפחה... מה אתה נכנס למריבות לא שלך?! אל תכניס ת'ראש שלך!

אומר המהרש"א: לקרח יש עולם רבא, ואילו לדתן ואבירם אין חלק לעולם הבא. איך יתכן? קרח הרי הקים את המרד!

נכון, אבל הוא רצה משרה וכבוד, לכן הוא פתח במחלוקת. אבל דתן ואבירם... למה אתם נכנסים למחלוקת לא לכם?!

כבר אמר החכם באדם: "מחזיק באזני כלב, מתעבר על ריב לא לוי". מי שנכנס לריב לא שלו, גורם שישכנו חיים!

(מתוך אוצר הדרשות הקצרות למחנכים ולמורים, ניתן להשיג בטלפון: 0548-433-555).

פרופורציות

כשאת בחורה רווקה בת 27 ורוצה להתחתן כבר מגיל 17.. קשה לך לראות את כל חברותייך לכיתה שהן כבר נשואות עם ילדים.. אבל כשאת נפגשת עם מישהי שהתגרשה שלוש פעמים או שהיא רווקה בת 40, את מרגישה קצת נחמה... את אומרת לעצמך "טוב, מצבי לא כזה גרוע.. בעצם הוא דווקא טוב מאוד"...

מקרה שני - שלומית ובעלה, 4 ילדים, יחסיהם עלו על שרטון. מריבות בלתי פוסקות, בלגן וצעקות בבית, הילדים שומעים וסופגים הכול.. מצב לא פשוט. הגיעו להחלטה - הפסקה. כמעט חודש חיו בנפרד, למטרה טובה.. כל אחד מבני הזוג החל לטפל בעצמו על ידי בעלי מקצוע וממשיכים הלאה ביחסים.. זה מה שהמליצו לאותו זוג ספציפי לעשות. לאחר 10 שנות נישואין, פתאום לישון לבד.. אצל ההורים, פתאום לא לראות את הילדים כמה ימים בשבוע.. קשה מאוד. כשהאישה הזו חזרה לביתה - היא כל כך העריכה כל שניה שבעלה לצידה, היא מעריכה כל צעקה של הילדים וכל רגע שיש מה לעשות בבית.. אף אחת לא רוצה לחזור לבית הוריה במצב שכזה.

יש עוד ועוד מקרים כגון אלו וקשים יותר כגון מחלה או מוות לא עלינו שאנחנו שומעות ביומיום...

אבל - למה למען השם אנחנו מקבלות פרופורציות לחיים רק כשאנחנו שומעות סיפורים קורעי לב של מישהו אחר? פתאום כל כך מעריכות את הקרקע שמתחת רגלינו..

פתאום מרגישות טעם מתוק בעשיה המטרופת ובשגרה השוחקת... פתאום בא לך לנקות בפעם העשירית את 2 המרצפות מתחת לכיור במטבח, וגם המטבח עצמו נראה לך יוקרתי.. שלא בא לך כלום חוץ ממנו..

למה אנחנו לא יכולות להעריך את חלקת האדמה שלנו בלי שום כאב לב? סתם כך, כי חכמינו כבר אמרו "איזהו העשירי השמח בחלקו".. כנראה שיש על זה מניעות ויצר הרע עובד כ"כ קשה להרחיק אותנו מזה - כמוכן שזה מעיד על החשיבות של הדבר. ככל שיותר קשה לנו, נדע ששם זה ההצלה שלנו. חובה על כל אישה בכל מקום שהיא נמצאת - להעריך ולהוקיר תודה. תמיד יכול להיות גרוע יותר, ותמיד יש על מה לומר תודה.

חובה עלינו להסתכל ימינה ושמאלה - ורק לנשק.. רק להודות לבורא עולם. אבא תודה! אבא! תודה! אבא.. תודה על הבלגן, ועל הכביסות.. תודה אבא, שאף אחד לא מקשיב לי בבית הזה, ותודה על ייסורי המצפון שמלווים אותי למיטה בלילות.. תודה אבא על כל מרצפה שיש בבית הזה (למרות שאין הרבה), תודה על כל נשימה ונשימה של הנפשות המתוקות שנותנות לנו חיות ואושר (גם אם הם מוציאים אותנו מהדעת לפעמים)...

זה הזמן שלנו לעבוד קשה -אמת! אבל זה הזמן, נצלי אותו.. אין כרגע יכולת לשבת רגל על רגל ולספור כבשים.. יכול להיות שעוד יהיו ימים כאלה.. בגיל 80 בבית אבות. אבל עכשיו, נשנס מותניים ונעבוד קשה, כי אדם לעמל יולד.

ותודה להשם שזה העמל שלנו! הבית, הילדים, הבעל.. הקושי והפשפש במעשים שלנו.. איך לחנך ולגדל חיילים בצבא השם.. שאלו יהיו ההתלבטויות והקשיים, האם הוא ימשיך ללכת כזה או אחר.. האם הוא יתגבר על ניסיונות הדור הזה או לא.. אכן, לבטים קשים וחורקי שיניים - אבל, העיקר שהוא כאן. העיקר שיש לך ילד, שיש לך ילדה.. שהם חיים ונושמים ומדברים.. הולכים וחושבים.. ילדים בריאים זה לא מה בכך!!

ילד שמדבר בזמן והולך בזמן.. ואפילו מתמרד בזמן (או לפני הזמן) - הוא ילד בריא. ורק על זה - לא נפסיק להודות ולשבח ולרומם ולהדר את זה שאמר והיה העולם. והכל שלו והכל ממנו.. והוא ידאג! לכל!

כי אנחנו מאוד מוגבלים. אנחנו רק יכולים לשקוע בתיאוריות ובהשתדלות, מה כדאי לעשות. עד כמה להציק, האם להכריח או לשחרר.. האם לדבר על זה או להעלים עין.. הכול טוב ויפה.. אבל על התוצאות רק אחד אחראי! וזה לא אנחנו...

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

קופיקו

פעם אחת הזאב רצה לטרוף איזה שועל. הזאב מתקרב, והשועל מבין שהסוף שלו מתקרב. לברוח זה לא שייך, הזאב מהיר ממנו בהרבה... מה עשה? הוא התכופף, הרים כמה עצמות והתחיל לדבר לעצמו: איי! אתמול היה כל כך טעים לאכול את הזאב, ממש ללקק את העצמות, חבל שאין פה עוד איזה זאב לאכול... אני רעב! הזאב שומע את זה, מקפל את הזנב שלו ובורח... שועל שטורף זאבים... מי רוצה להתעסק עם כזה שועל?! היה שם על העץ איזה קוף, שכבר נמאס לו לראות איך השועל עובד על כל העולם... כאב לו הלב. הוא החליט לגמור עם השועל אחת ולתמיד...

הוא הלך למאורת הזאבים ואמר לזאב: סכל שכמוך! אתה באמת חושב

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

בשבח והודאה לכורא עולם יצא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלבבות ביאור בשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770 ובחנויות המובחרות

עוזרים למשפחות נזקקות

עושים הוראת קבע של 50 ש"ח לחודש למשך שנה ומקבלים את הספר "בחסדך בטחתי" של הרב יגאל כהן עם הקדשה אישית מהרב.

טל': 03-8000770

200,000 יחידות

מהדיסק החדש של הרב יגאל כהן שליט"א בהדפסה רוצה להיות שותף? בתרומה של 12*100 **אתה שותף!**

לפרטים: 03-8000770

תומכים בפעילות של מסעדת החסד ומקבלים מתנה

בהוראת קבע של 100 ש"ח למשך שנה מקבלים פיתום הקטורת על קלף במתנה

גם תומכים בפעילות וגם זוכים בסגולה לשמירה ופרנסה טובה

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים